

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na tu část vědeckého odkazu významného českého estetika Otakara Zicha (1879–1934), v níž formuluje zásady využití experimentu ve výzkumu některých estetických otázek, jejichž dosavadní řešení považoval za sporné. Takto zaměřená Zichova výzkumná práce spadá do jeho raného období, v němž se především zabýval otázkou vztahu hudby a citů (nálad) a problematikou toho, co patří do estetického vnímání hudby. Základním pramenem pro předmět práce slouží Zichova práce *Estetické vnímání hudby*, v níž vychází z řady podnětů a návrhů experimentálního výzkumu v oblasti psychologie a estetiky, jak se utvářely v průběhu druhé poloviny 19. století a současně vědomě navazuje na podněty svého učitele Otakara Hostinského. Tyto podněty jsou v práci sledovány, vyhodnocovány a zasazeny do kontextu formování Zichovy experimentální estetiky. Cílem práce je analýza a zhodnocení účinnosti metody, s jejíž pomocí Zich na základě výsledků experimentálního výzkumu zformuloval teorii významové představy v hudbě a zcela nově interpretoval city a nálady ve vztahu k hudbě, včetně objasnění toho, co z hlediska hudebního vjemu patří do estetického vnímání hudby.

Klíčová slova

Otakar Zich, experimentální estetika, estetické vnímání, hudba